

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 9514100138
Dátum vydania rozhodnutia: 3. decembra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9514100138.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému T. R. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, v konaní o započítaní výkonu väzby do trestu odňatia slobody a uložení povinnosti nahradiť trovy spojené s výkonom väzby, na neverejnom zasadnutí 3. decembra 2018 o sťažnosti obvineného J. E. proti uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-3T/32/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť obvineného J. E. sa zamieta.

Odôvodnenie

Predseda senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 25. septembra 2018, sp. zn. BB-3T/32/2014, vo výroku I. rozhodol, že podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku sa obvinenému J. E., narodenému XX. H. XXXX v K., trvale bytom J. č. XX, A., toho času v ÚVTOS a ÚVV R., započítava do trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. novembra 2017, sp. zn. BB-3T/32/2014, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2018, sp. zn. 4To/1/2018, právoplatným 13. júna 2018, výkon väzby od 25. septembra 2012 do 12. septembra 2017, a vo výroku II. obvinenému J. E., narodenému XX. H. XXXX v K., trvale bytom J. č. XX, A., toho času v ÚVTOS a ÚVV R., podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 555 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku a s použitím § 54 ods. 1 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov uložil povinnosť nahradiť trovy spojené s výkonom väzby za dobu prvých 180 kalendárnych dní trvania väzby, ktorá trvala od 25. septembra 2012 do 12. septembra 2017. Zároveň vyslovil, že na základe tohto uznesenia vydá riaditeľ ÚVV rozhodnutie o výške trov väzby. Predmetné uznesenie bolo obvinenému J. E. doručené 4. októbra 2018 a prokurátorovi Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky 3. októbra 2018. Proti tomuto uzneseniu predsedu senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, podal obvinený J. E. v oboch výrokoch (vo výroku I. a II.) sťažnosť, dôvodiac tým, že nie svojou vinou bol vo väzbe. Zároveň uviedol, že nie je v dobrej finančnej situácii a nemá žiadne financie. Z tohto dôvodu žiadal, aby mu neboli uznané žiadne súdne trovy. Záverom svojej sťažnosti vyslovil presvedčenie, že rozhodnutím, sp. zn. 4To/1/2018, Najvyšší súd Slovenskej republiky porušil zákon, pričom rozhodoval

nesprávne obsadený súd, a preto je uvedené rozhodnutie protiústavné. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa k sťažnosti obvineného J. E. zaslanej Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica, žiadnym spôsobom nevyjadril. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku ako nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť obvineného je prípustná (§ 414 ods. 2, § 558 ods. 3 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň však dospel k záveru, že sťažnosť obvineného J. E. nie je dôvodná. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. novembra 2017, sp. zn. BB-3T/32/2014, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2018, sp. zn. 4To/1/2018, právoplatným 13. júna 2018, bol obvinený J. E. uznaný vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona; trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 13/1998 Z. z.; trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 129/1998 Z. z. a trestného činu vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. Za to bol podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona, § 35 ods. 1 Trestného zákona a § 29 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 odsúdený na výnimočný úhrnný trest odňatia slobody na doživotie, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 zaradený do III. (tretej) nápravno výchovnej skupiny. Zároveň mu bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 uložený trest prepadnutia majetku, vlastníkom ktorého sa podľa § 52 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 30. novembra 2000 stal štát. Uloženiu uvedených trestov predchádzalo nasledovné: Uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru z 25. septembra 2012, ČVS: PPZ-266/BOK-CA-2012 bolo obvinenému J. E. podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v znení neskorších predpisov a za trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. Obvinený J. E. bol v danej veci obmedzený na osobnej slobode dňa 25. septembra 2012 o 05:12 hod., kedy bol zadržaný v A.. Následne sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením z 28. septembra 2012, sp. zn. Tp/86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2012, sp. zn. 6Tost/36/2012, rozhodol o jeho vzatí do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala plynúť 25. septembra 2012 od 05.12 hod. Dňa 18. októbra 2013 bolo uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru, ČVS: PPZ-430/NKA-PZ-BA-2013, vznesené obvinenému J. E. obvinenie za trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c), písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 129/1998 Z. z. Napokon, dňa 3. februára 2014 mu bolo uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru, ČVS: PPZ-525/NKA-PZ-ZA-2013, vznesené obvinenie aj pre trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku. Väzba obvineného J. E. bola predĺžená uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 5. apríla 2013, sp. zn. Tp/86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. apríla 2013, sp. zn. 4Tost/12/2013, do 25. novembra 2013; uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 11. novembra 2013, sp. zn. Tp/86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. novembra 2013, sp. zn. 5Tost/35/2013, do 25. júna 2014; a uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. júna 2014, sp. zn. Tp/86/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2014, sp. zn. 6Tost/22/2014, do 25. októbra 2014. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal na obvineného J. E. obžalobu pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona; trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v

znení zákona č. 13/1998 Z. z.; trestný čin vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c), písm. f) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 129/1998 Z. z. a trestný čin vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), písm. h) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. dňa 25. septembra 2014, kedy obvinenému začala plynúť súdna lehota väzby. Na základe tejto obžaloby viedol Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, konanie pod sp. zn. BB-3T/32/2014. Celkovú lehotu trvania väzby predĺžil u obvineného J. E. podľa § 76a Trestného poriadku Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo 7. júla 2016, sp. zn. BB-3T/32/2014, do 25. marca 2017 a následne Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 9. marca 2017, sp. zn. 5Tost/8/2017, do 25. septembra 2017. Po zrušení rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 20. apríla 2017, sp. zn. BB-3T/32/2014, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. júla 2017, sp. zn. 4To/2/2017, Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorému bola daná trestná vec uvedeným rozhodnutím odvolacieho súdu zároveň prikázaná, s ohľadom na § 79 ods. 2 Trestného poriadku preskúmal ďalšie trvanie väzby obvineného J. E. a uznesením zo 17. augusta 2017, sp. zn. 5T/1/2017, rozhodol podľa § 238 ods. 3 Trestného poriadku v spojení s § 72 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku tak, že pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nahradil väzbu menovaného obvineného dohľadom probačného a mediáčného úradníka Krajského súdu v Bratislave, s miestom výkonu Okresný súd Bratislava IV, a obvineného prepustil z väzby na slobodu. Na podklade sťažnosti prokuratúra Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 12. septembra 2017, sp. zn. 2Tost/28/2017, podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. augusta 2017, sp. zn. 5T/1/2017, v časti týkajúcej sa obvineného J. E., a podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku a § 80 ods. 1 Trestného poriadku obvineného J. E. prepustil z väzby na slobodu. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku väzbu obvineného nahradil dohľadom probačného a mediáčného úradníka Krajského súdu v Bratislave s miestom výkonu Okresný súd Bratislava IV. Podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku obvinenému uložil povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu. Podľa § 82 ods. 4 Trestného poriadku nariadil kontrolu obvineného technickým prostriedkom - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami. Obvinenému boli podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku tiež uložené v uznesení špecifikované primerané povinnosti a obmedzenia. Obvinený J. E. bol teda v priebehu trestného konania vo väzbe až do 12. septembra 2017, kedy bol na základe príkazu predsedu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Tost/28/2017, prepustený z väzby na slobodu. Podľa § 45 ods. 1 Trestného zákona ak sa viedlo proti páchatelovi trestné stíhanie vo väzbe a dôjde v tomto konaní k jeho odsúdeniu, započíta sa mu doba strávená vo väzbe do uloženého trestu, prípadne do úhrnného trestu alebo súhrnného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako sa postupuje, ak súd upustí od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu. Podľa § 414 ods. 1 Trestného poriadku o započítaní väzby a trestu rozhodne predseda senátu uznesením. Väzba sa započítava podľa stavu ku dňu nariadenia výkonu trestu, a to od času, keď osobná sloboda obvineného bola obmedzená. Podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník. Podľa § 558 ods. 2 Trestného poriadku pred rozhodnutím o povinnosti na náhradu trov trestného konania podľa § 555 ods. 1 písm. c) treba zistiť, či nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu, bezplatné zastupovanie poškodeného, obhajobu za zníženú náhradu alebo zastupovanie za zníženú náhradu. Podľa § 555 ods. 1 Trestného poriadku ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu a) trovy spojené s výkonom väzby, b) trovy spojené s výkonom trestu odňatia slobody, c) vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, ak nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu, d) paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znáša štát. Podľa § 555 ods. 2 Trestného poriadku úhradu trov spojených s výkonom väzby a s výkonom trestu odňatia

slobody upravuje osobitný predpis. Osobitným predpisom, na ktorý odkazuje § 555 ods. 2 Trestného poriadku, je zákon č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o výkone väzby"). Podľa § 54 ods. 1 zákona o výkone väzby ak bol obvinený právoplatným odsudzujúcim rozsudkom uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby za dobu prvých 180 kalendárnych dní trvania väzby; ak ich nemožno uhradiť z pracovnej odmeny, nemocenských dávok a úrazových dávok, môže ústav na ich úhradu použiť peňažné prostriedky, ktoré má obvinený evidované na konte v ústave. Podľa § 54 ods. 3 zákona o výkone väzby od povinnosti podľa odseku 1 je obvinený oslobodený a) do dovŕšenia 18 rokov jeho veku, b) po dobu poskytovania zdravotnej starostlivosti ústavnou formou okrem prípadov, keď sa úmyselne poškodil na zdraví, súhlasil s poškodením jeho zdravia inou osobou alebo predstieral duševnú poruchu alebo chorobu, c) po dobu účasti ako svedka na súdnom konaní, d) po dobu odovzdania obvineného na vykonanie úkonov trestného konania podľa § 9 ods. 4. Podľa § 56 ods. 1 zákona o výkone väzby ústav a generálne riaditeľstvo môže trvale upustiť od vymáhania trov spojených s výkonom väzby a zvýšených trov výkonu väzby od obvineného, ktorý bol vyhostený alebo vydaný do cudziny, alebo cudzinca, ktorý sa nezdržiava na území Slovenskej republiky a nemá na jej území majetok, ktorý možno postihnúť exekúciou alebo výkonom rozhodnutia, b) ak je zrejmé, že suma, ktorá by sa vymohla, nepostačí ani na pokrytie nákladov spojených s ich vymáhaním, c) ak vymáhanie trov výkonu väzby a zvýšených trov výkonu väzby je spojené s nadmernými ťažkosťami, pričom je zrejmé, že ďalšie vymáhanie nebude viesť ani k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky, d) ak je zrejmé, že majetok obvineného nepostačí ani na čiastočné uspokojenie pohľadávky, e) ak sa v období viac ako troch rokov bezvýsledne viedol výkon rozhodnutia, f) ak nemohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky ani vymáhaním od dedičov obvineného. Vychádzajúc z dotknutých zákonných ustanovení a na podklade zistených skutočností tak, ako boli konštatované vyššie, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k výroku I. sťažnosťou napadnutého uznesenia k záveru, že predseda senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, postupoval správne a zákonne, keď po zistení, že v prípade obvineného J. E. sú splnené podmienky ustanovené v § 45 ods. 1 Trestného zákona pre započítanie doby, ktorú obvinený strávil vo väzbe, do trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. novembra 2017, sp. zn. BB-3T/32/2014, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2018, sp. zn. 4To/1/2018, právoplatným 13. júna 2018, v zmysle § 414 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o započítaní tejto väzby do úhrnného trestu odňatia slobody uloženého obvinenému citovaným rozsudkom. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa sťažnostný súd dodáva, že z predloženého spisového materiálu spoľahlivo vyplýva, že o väzbe obvineného a jej následnom predlžovaní bolo rozhodované v konaní vedenom proti obvinenému pre tie trestné činy, pre ktoré bol vyššie označeným rozsudkom napokon odsúdený a za ktoré mu aj bol uložený úhrnný trest odňatia slobody. Nepochybná je zároveň aj doba trvania väzby od 25. septembra 2012 do 12. septembra 2017. Úvodom k preskúvanému výroku II. napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za potrebné pripomenúť, že povinnosť nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby vzniká ex lege každému obvinenému, ktorý bol právoplatne uznaný za vinného tak, ako to vyplýva z už citovaného § 555 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, a to v rozsahu ustanovenom zákonom o výkone väzby (§ 54 ods. 1) ako lex specialis k Trestnému poriadku. Výnimky z tejto povinnosti taxatívnym spôsobom určuje zákon o výkone väzby v § 54 ods. 3. To znamená, že len ak nastane niektorá z okolností, predvídaných citovaným ustanovením, je obvinený oslobodený od povinnosti nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby, a teda tieto nie je povinný nahradiť. Zo systematického výkladu ustanovení § 558 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 555 ods. 1 Trestného poriadku zároveň vyplýva, že pri rozhodovaní o povinnosti obvineného nahradiť štátu tie z trov trestného konania, ktoré sú spojené s výkonom väzby, súd nie je povinný ani oprávnený skúmať, či v konkrétnom prípade nie sú splnené podmienky na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu, t.j. či obvinený nemá dostatočné prostriedky na ich úhradu (§ 34 ods. 3 Trestného poriadku). Z uvedeného je zrejmé, že pre rozhodnutie súdu o povinnosti obvineného nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby sa vyžaduje len splnenie dvoch podmienok, a to aby obvinený, o ktorého väzbu ide, bol právoplatným odsudzujúcim rozsudkom uznaný za vinného, a zároveň, aby nebola daná žiadna z okolností, odôvodňujúcich jeho oslobodenie od tejto povinnosti. So zreteľom na uvedené a po preskúmaní výroku II. napadnutého uznesenia dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade predloženého spisového materiálu k záveru, že

predseda senátu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, postupoval aj pri rozhodovaní o povinnosti obvineného J. E. nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby správne a v súlade s citovanými ustanoveniami Trestného poriadku a zákona o výkone väzby. V zhode s napadnutým výrokom II. uznesenia je zo spisového materiálu zrejme, že obvinený J. E. bol práve v konaní, v ktorom vykonával väzbu, rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 30. novembra 2017, sp. zn. BB-3T/32/2014, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2018, sp. zn. 4To/1/2018, právoplatným 13. júna 2018, napokon aj uznaný za vinného. V danej veci zároveň nenastala žiadna z okolností, predvídaných § 54 ods. 3 zákona o výkone väzby, ktorá by odôvodňovala oslobodenie obvineného J. E. od povinnosti nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby. Na margo dôvodov, o ktoré obvinený J. E. oprel podanú sťažnosť, je predovšetkým potrebné poznamenať, že samotný obvinený nešpecifikoval, ktorými z nich odôvodňuje opravný prostriedok proti ktorému z výrokov napadnutého uznesenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto posúdil správnosť oboch výrokov uznesenia, proti ktorému podal obvinený sťažnosť, v kontexte všetkých ním vznesených výhrad, pričom zistil, že tvrdenia obvineného, spochybňujúce dôvodnosť jeho väzby a napádajúce zákonnosť rozhodnutia, sp. zn. 4To/1/2018, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v časti, ktorá sa týka obvineného, potvrdil odsudzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, prekračujú rámec tohto konania, v rámci ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd konajúci o sťažnosti obvineného proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o započítaní väzby a o povinnosti nahradiť trovy spojené s výkonom väzby, nie je oprávnený posudzovať ani revidovať iné, v konaní skôr vydané rozhodnutia, vrátane rozhodnutí o väzbe, či rozhodnutí v merite veci. Nepriaznivá finančná situácia, ktorou obvinený v sťažnosti taktiež dôvodil (zrejme predovšetkým vo vzťahu k výroku II. uznesenia), je argumentom zjavne irelevantným nielen pre výrok o započítaní väzby do uloženého trestu odňatia slobody, ale so zreteľom na znenie § 558 ods. 2 Trestného poriadku a contrario a znenie § 54 ods. 3 zákona o výkone väzby a contrario nemôže mať vplyv ani na rozhodnutie o uložení povinnosti obvinenému nahradiť trovy spojené s výkonom jeho väzby. Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky len pre úplnosť v nadväznosti na námietku obvineného, založenú na jeho nepriaznivej finančnej situácii, považuje za žiadúce upriamiť pozornosť obvineného na úpravu obsahnutú v už citovanom § 56 ods. 1 zákona o výkone väzby, z ktorej vyplýva, že zohľadnenie majetkových pomerov obvineného, povinného nahradiť trovy spojené s výkonom jeho väzby, prichádza do úvahy v rámci ich vymáhania, teda až v rámci vykonávacieho konania. Takýmto oprávnením pritom v zmysle tejto úpravy nedisponuje súd, ale ústav na výkon väzby alebo Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktoré predmetnú pohľadávku od obvineného vymáha a len ktoré je v prípade, že v rámci vykonávacieho konania dospeje k niektorému zo záverov uvedených v písm. a) až písm. e) citovaného ustanovenia zákona o výkone väzby (značiacich neefektívnosť vymáhania pohľadávky vyplývajúcu z aktuálnych majetkových pomerov povinného obvineného), oprávnené upustiť od vymáhania týchto trov od povinného obvineného. Aj z týchto dôvodov nie je možné proti rozhodnutiu o povinnosti obvineného nahradiť štátu trovy spojené s výkonom jeho väzby úspešne namietať nepriaznivú finančnú situáciu obvineného. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

